

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

Capvt VII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

nos ex eorum synodo quotannis Romam fraterno sociandos Concilio indissimulanter occurrere debere. Hinc profectum ut in Synodo Romana sub Symmacho, quam Rex Theodoricus ex omnibus Italiae provinciis coegerat, rectè observatum fuerit, hanc synodum ab ipso Papa convocari debuisse: cujus voluntatem intercessisse scripto docuit Theodoricus.

IV. Vnus tantum superest, quem eximere oportet à lectoris animo, scrupulus, unde ortum habuerit hæc Synodus Romana Italiae finibus circumscripta. Possem veteri consuetudine me tueri; quæ sanè huic institutioni, ut & ceteris ecclesiasticæ disciplinae articulis, incrementum dedit. Sed fortasse non ineptè hujus conventus originem inde repetere possumus, quòd ad profigendam Pauli Samosatensis hæresim ab Aureliano Imperatore constitutum fuit ut Italiae Episcopi Romam de hac quaestione tractaturi se conferrent. Etsi enim evocandorum Episcoporum jus Romanæ sedi concedamus, nemo tamen inficiabitur quin cœtus frequens Romæ haberi vix posset sub paganorum Principum imperio, nisi cogendi Concilij gratiam Imperatores facerent. Quod cum ab Aureliano imperatum occasione unius causæ fuisset, præjudicio suo synodum ex Romana & Italica permixtam constituit, ante Nicæni Concilij tempora. Cum enim Paulus Samosatensis Antiochiæ Episcopus, duplici synodo Antiochena damnatus, domo episcopali abscedere nolleret, Aurelianus interpellatus hac de re præcepit ut domus Ecclesiæ illis tribueretur quibus Christiani Italiae & Urbis Romæ Episcopi per literas tribuendam præscribebant, teste Eusebio. Sanè ante hoc tempus (quod incidit in annum CCXCII.) Italiae Episcopi seorsim à Romanis conveniebant; ut factum est cum damnatus est Novatianus anno CCLV. à synodis Romana, Italica, & Africana; quamvis deinde ab iis Relatio missa fuerit ad Cornelium Romanum Episcopum, qui hac de re suis literis monuit Fabium Antiochenum. Sanè si extaret integra Cornelij epistola, cujus nobiliora fragmenta protulit Eusebius, fines utrique synodo Romanæ & Italicae, quos tunc temporis obtinebant, sine ullis ambagibus assignaremus. In extrema enim epistola (ut testatur Eusebius) Episcopos, qui Romam profecti, Novatiani dementiam condemnabant, & Ecclesias, quibus singuli præerant, Cornelius recensebat. At tamen nemo est qui sibi persuadere non possit Romanam synodum iis Episcopis constituisse qui non solum sub metropoli

degebant, sed etiam ceteris quibusdam, qui per Campaniæ oras, Brutios, & Apuliam erant constituti, Italiam verò ex iis conflaram Episcopis qui provincias Italiae Transpadanas incolerent. Sanè ad Italiam synodum è pluribus provinciis conveniant Episcopi; ut ipsa docet nominis significatio, quod uni Italiae provinciae tribui non solet. Cum autem urbis alicujus celebritas tot Episcopos variarum provinciarum in unam synodum Italiam coegerit, par est etiam credere Romanæ civitatis dignitatem, imò & ipsius Pontificis, non adeo neglectam, quin è pluribus etiam Italiae provinciis synodo Romanæ frequentes adessent Episcopi. Et ut apertius promam quod sentio, planè mihi persuadeo ipsius Cornelij tempore, in ecclesiasticæ disciplinae ordine, duas veluti Dioceses apud Italiam constitutas fuisse, è quibus Italica & Romana synodus constarent: quæ liquidius patuerunt, cum Italia lege Constantini duobus Vicariis Præfecti prætorio est assignata, quorum alteri sedes esset Mediolani, alteri verò Romæ.

CAPVT VII.

Synopsis.

I. Ordinatio Episcoporum pertinet ad Patriarchas. Restricta ad Metropolitanos in Patriarchatus Constantinopolitani institutione. Antiquis Patriarchis omnium Episcoporum ordinatio competeat; ut Antiocheno, ex Innocentio.

II. Et Alexandrino in solida Diocesi Aegyptiaca. Quod Metropolitanorum iura non omnino tollebat, ex Concilio Nicæno, & Syneso.

III. Idem jus competeat Romano in provincia Urbicaria. Antiqua regula, qui pertinent ad synodum, pertinent ad consecrationem, probatur ex Novella Iustiniani, que emendatur. Dubitatur de Italica Dioceseos Episcopis, & de ipsis Metropolitanis Mediolanensibus & Aquileiensibus.

IV. Urbicaria autem Dioceseos Episcopos ordinatos ab Episcopo Romæ docetur è Celestino. Metropolitanis in Urbicaria Diocesi.

V. Eorum iura servata in ordinationibus Episcoporum, ad exemplum Alexandrini Episcopi; & Thessalonicensis, qui erat Vicarius Romani in Illyrico.

VI. Brevis & nova interpretatio canonis sexti Nicæni, ex Ruffino. Idem jus Alexandrino in Aegyptiaca Diocesi competit, quod Romano in Urbicaria. In ceteris non componuntur invicem. Novatorum argutia refellitur nova responsione.

VII. Patriarchicum jus Romani Pontificis in reliquis provinciis Occidentis verabatur præcipue in majoribus causis. Concilia Dioceseon Occidentalium conjuncta cum Romano per Relationes & Legatos.

VIII. Gallicanam Ecclesiam jus illud Patriarchicum semper amplexam esse docetur aliquot testimoniis selectis. Quod obtinuit in prima, secunda, & tertia Regum Dynastia.

Euseb. lib. 7.
Hist. c. 24. Quod
vixit in iura
episcoporum
et in 21. 22. 23.
24. 25. 26. 27.
28. 29. 30. 31.
32. 33. 34. 35.
36. 37. 38. 39.
40. 41. 42. 43.
44. 45. 46. 47.
48. 49. 50. 51.
52. 53. 54. 55.
56. 57. 58. 59.
60. 61. 62. 63.
64. 65. 66. 67.
68. 69. 70. 71.
72. 73. 74. 75.
76. 77. 78. 79.
80. 81. 82. 83.
84. 85. 86. 87.
88. 89. 90. 91.
92. 93. 94. 95.
96. 97. 98. 99.
100. 101. 102. 103.
104. 105. 106. 107.
108. 109. 110. 111.
112. 113. 114. 115.
116. 117. 118. 119.
120. 121. 122. 123.
124. 125. 126. 127.
128. 129. 130. 131.
132. 133. 134. 135.
136. 137. 138. 139.
140. 141. 142. 143.
144. 145. 146. 147.
148. 149. 150. 151.
152. 153. 154. 155.
156. 157. 158. 159.
160. 161. 162. 163.
164. 165. 166. 167.
168. 169. 170. 171.
172. 173. 174. 175.
176. 177. 178. 179.
180. 181. 182. 183.
184. 185. 186. 187.
188. 189. 190. 191.
192. 193. 194. 195.
196. 197. 198. 199.
200. 201. 202. 203.
204. 205. 206. 207.
208. 209. 210. 211.
212. 213. 214. 215.
216. 217. 218. 219.
220. 221. 222. 223.
224. 225. 226. 227.
228. 229. 230. 231.
232. 233. 234. 235.
236. 237. 238. 239.
240. 241. 242. 243.
244. 245. 246. 247.
248. 249. 250. 251.
252. 253. 254. 255.
256. 257. 258. 259.
260. 261. 262. 263.
264. 265. 266. 267.
268. 269. 270. 271.
272. 273. 274. 275.
276. 277. 278. 279.
280. 281. 282. 283.
284. 285. 286. 287.
288. 289. 290. 291.
292. 293. 294. 295.
296. 297. 298. 299.
300. 301. 302. 303.
304. 305. 306. 307.
308. 309. 310. 311.
312. 313. 314. 315.
316. 317. 318. 319.
320. 321. 322. 323.
324. 325. 326. 327.
328. 329. 330. 331.
332. 333. 334. 335.
336. 337. 338. 339.
340. 341. 342. 343.
344. 345. 346. 347.
348. 349. 350. 351.
352. 353. 354. 355.
356. 357. 358. 359.
360. 361. 362. 363.
364. 365. 366. 367.
368. 369. 370. 371.
372. 373. 374. 375.
376. 377. 378. 379.
380. 381. 382. 383.
384. 385. 386. 387.
388. 389. 390. 391.
392. 393. 394. 395.
396. 397. 398. 399.
400. 401. 402. 403.
404. 405. 406. 407.
408. 409. 410. 411.
412. 413. 414. 415.
416. 417. 418. 419.
420. 421. 422. 423.
424. 425. 426. 427.
428. 429. 430. 431.
432. 433. 434. 435.
436. 437. 438. 439.
440. 441. 442. 443.
444. 445. 446. 447.
448. 449. 450. 451.
452. 453. 454. 455.
456. 457. 458. 459.
460. 461. 462. 463.
464. 465. 466. 467.
468. 469. 470. 471.
472. 473. 474. 475.
476. 477. 478. 479.
480. 481. 482. 483.
484. 485. 486. 487.
488. 489. 490. 491.
492. 493. 494. 495.
496. 497. 498. 499.
500. 501. 502. 503.
504. 505. 506. 507.
508. 509. 510. 511.
512. 513. 514. 515.
516. 517. 518. 519.
520. 521. 522. 523.
524. 525. 526. 527.
528. 529. 530. 531.
532. 533. 534. 535.
536. 537. 538. 539.
540. 541. 542. 543.
544. 545. 546. 547.
548. 549. 550. 551.
552. 553. 554. 555.
556. 557. 558. 559.
560. 561. 562. 563.
564. 565. 566. 567.
568. 569. 570. 571.
572. 573. 574. 575.
576. 577. 578. 579.
580. 581. 582. 583.
584. 585. 586. 587.
588. 589. 590. 591.
592. 593. 594. 595.
596. 597. 598. 599.
600. 601. 602. 603.
604. 605. 606. 607.
608. 609. 610. 611.
612. 613. 614. 615.
616. 617. 618. 619.
620. 621. 622. 623.
624. 625. 626. 627.
628. 629. 630. 631.
632. 633. 634. 635.
636. 637. 638. 639.
640. 641. 642. 643.
644. 645. 646. 647.
648. 649. 650. 651.
652. 653. 654. 655.
656. 657. 658. 659.
660. 661. 662. 663.
664. 665. 666. 667.
668. 669. 670. 671.
672. 673. 674. 675.
676. 677. 678. 679.
680. 681. 682. 683.
684. 685. 686. 687.
688. 689. 690. 691.
692. 693. 694. 695.
696. 697. 698. 699.
700. 701. 702. 703.
704. 705. 706. 707.
708. 709. 710. 711.
712. 713. 714. 715.
716. 717. 718. 719.
720. 721. 722. 723.
724. 725. 726. 727.
728. 729. 730. 731.
732. 733. 734. 735.
736. 737. 738. 739.
740. 741. 742. 743.
744. 745. 746. 747.
748. 749. 750. 751.
752. 753. 754. 755.
756. 757. 758. 759.
760. 761. 762. 763.
764. 765. 766. 767.
768. 769. 770. 771.
772. 773. 774. 775.
776. 777. 778. 779.
780. 781. 782. 783.
784. 785. 786. 787.
788. 789. 790. 791.
792. 793. 794. 795.
796. 797. 798. 799.
800. 801. 802. 803.
804. 805. 806. 807.
808. 809. 810. 811.
812. 813. 814. 815.
816. 817. 818. 819.
820. 821. 822. 823.
824. 825. 826. 827.
828. 829. 830. 831.
832. 833. 834. 835.
836. 837. 838. 839.
840. 841. 842. 843.
844. 845. 846. 847.
848. 849. 850. 851.
852. 853. 854. 855.
856. 857. 858. 859.
860. 861. 862. 863.
864. 865. 866. 867.
868. 869. 870. 871.
872. 873. 874. 875.
876. 877. 878. 879.
880. 881. 882. 883.
884. 885. 886. 887.
888. 889. 890. 891.
892. 893. 894. 895.
896. 897. 898. 899.
900. 901. 902. 903.
904. 905. 906. 907.
908. 909. 910. 911.
912. 913. 914. 915.
916. 917. 918. 919.
920. 921. 922. 923.
924. 925. 926. 927.
928. 929. 930. 931.
932. 933. 934. 935.
936. 937. 938. 939.
940. 941. 942. 943.
944. 945. 946. 947.
948. 949. 950. 951.
952. 953. 954. 955.
956. 957. 958. 959.
960. 961. 962. 963.
964. 965. 966. 967.
968. 969. 970. 971.
972. 973. 974. 975.
976. 977. 978. 979.
980. 981. 982. 983.
984. 985. 986. 987.
988. 989. 990. 991.
992. 993. 994. 995.
996. 997. 998. 999.
1000.

I. **N**UNC de jure ordinationum tractandum est; quod Patriarchis adeo competit, singulari quodam privilegio, ut cum ad honorem Primatus, quo fruebatur Episcopus Constantinopolitanus, facta est auctoritatis illius Patriarchicæ accessio ex Decreto Concilij Chalcedonensis, saltem Metropolitanorum omnium, qui præerant viginti septem provinciis trium Dioceseon Thraciæ, Asiæ, & Ponticæ, ordinationes illi addictæ fuerint; aut celebrandæ ab ipso Patriarcha in urbe regia, aut ejus mandato in provinciis; ut docet canon xxviii. Concilij Chalcedonensis, & Magistratum interlocutio, quæ extat inter Acta Concilij. Recisa est tunc aliquo pacto plena illa, quæ ad Patriarchas spectat, ordinandorum Episcoporum potestas, ut novæ auctoritati fovendæ faciles se præberent provinciarum Metropolitanorum. Alioqui certum est antiquis illis & majorum gentium Patriarchis ordinationes omnium Episcoporum, non tantum Metropolitanorum, competivisse. Id aperte docet Innocentius primus; qui Alexandro Antiocheno Episcopo, hac de re consultus, ita rescripsit: *Itaque arbitramur, frater carissime, ut sicut Metropolitanos auctoritate ordinare singulari, sic & ceteros non sine permisso conscientiaque tua sinas Episcopos procreari. In quibus hunc modum rectè servabis, ut longè posteros literis datis ordinari censeas ab his qui nunc eos suotantum ordinant arbitrati. Vicinos autem, si aestimas, ad manus impositionem tuæ gratiæ statuas pervenire. Quorum enim te maxima expectat cura, præcipuè tuum debent mereri judicium. Non novum jus aliquod constituit Innocentius, etsi Metropolitanos Diocesis Antiochenæ à quasi possessione ordinationum episcopaliū depellat; sed jus quæsitum sedi Antiochenæ à synodo Nicæna, & temporis injuria quodammodo interversum restituit. Præfatur enim Innocentius, Antiochenam Ecclesiam non super aliquam provinciam, sed super Diocesium suam à Nicæno Concilio constitutam. Vnde sibi argumentum parat ad ordinationes Episcoporum totius Dioceseos, Antiochenæ sedi addicendas.*

II. Quod attinet ad Alexandrinum Episcopum; ex synodi epistola patet, omnes Episcopos Ægypti, ejus decreto ordinatos. Sed illustrior erit hujus rei probatio, si testimonia Synesij expendantur. Pentapolitana regio Cyrenensium, urbi Ptolemæidi suberat, ut totius provinciæ metropolitani. Metropolitanam illam Ecclesiam Synesius obtinebat, & jure suo provincialium

Episcoporum curam gerebat, adeo ut & in eorum mores & ordinationum vitia inquireret. Ius tamen constituendorum Episcoporum suæ provinciæ non sibi arrogat, sed Alexandrinæ sedi ex antiquis moribus; ea tamen lege, ut ordinandus Episcopus suffragio Cleri & populi electus, à Metropolitanò primùm sit approbatus, deinde Alexandrini Episcopi decreto manus impositionem suscipiat. Vnde pater summa Episcopi Alexandrini auctoritas; ita tamen, contrà quàm plerisque videatur, ut Metropolitanò dignitas non sit omnino neglecta, cui sollicitudo totius provinciæ immineret; adeo ut & synodum provinciæ cogere possit, quemadmodum à Synesio factum sæpissime; etsi omnia majoris momenti ad Patriarcham sint referenda. Quæ dixi, perspecta erunt è duobus Synesij locis. Alter est de Palæbiscæ in Pentapolitana provincia Episcopo: *Quamobrem unum illum & solum Palæbiscæ Episcopum creatum, sed neque legitimum, contra jura verò omnia, quantum de senioribus accepi, cum neque sit Alexandria constitutus, neque à tribus hic ut maximè ordinandi signum datum.* Alter est de Olbiatis Episcopo in Pentapoli; cujus electionem Synesius suffragio suo probavit, sed decreto Theophili Alexandrini eam confirmari necesse esse docet: *Meo quoque illum suffragio renuntio; ac pergratum quidem mihi erit, si illum in episcopatu collegam & socium habuerim. Vnum adhuc superest, sacra tua scilicet manus. Hoc uno Olbiatis opus est, mihi verò precibus.*

III. Sanè ex comparatione Alexandrinæ & Antiochenæ sedis cum Ecclesia Romana, (quæ inita est, ut initio monui, in iis quæ ad jura Patriarchicæ pertinent) nulli dubium esse poterit quin Episcoporum ordinationes, non solum in provincia Romana, quo jure quamplures Metropolitanò potiebantur, sed etiam in vicinis quibusdam provinciis obrineret. De provinciis Urbicariis, id est, de provinciis illis decem quæ Vicario urbis parebant, & per Campaniam, Brutios, Apuliam, Calabria, ad Siciliam usque protendebantur, non est aliquis dubitandi locus. Ut enim Diocesis Orientalis addicta fuit Antiocheno Episcopo à Nicæna synodo, unde jura ordinationum sequebantur, quemadmodum nos docuit Innocentius; ita etiam Diocesis Urbicaria saltem, Urbis Episcopo concessa fuit à synodo Nicæna, unde etiam ordinationum jura per decem illas provincias constituuntur. Hoc etiam alio argumento conficietur, quod nobilioribus ingeniis gratum futurum existimo. Veteris disciplinæ hoc erat præcipuum

Canon 14. Concilij Chalcedonensis. Act. 16. n. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Innoc. in Decreto cap. 41.

Epistola Nicæni Conc. ad Alexandrinum apud Theodor. lib. 1. cap. 9. Synesij de Urbis Episcopatu. Synesij de Urbis Episcopatu. Synesij de Urbis Episcopatu.

Synesius ep. 67. ad Theophil.

Synesius ep. 67. ad Theophil.

Provincia Urbicaria eo esse que Vicario Urbis parebant dicitur epistola Synesij. V. Cl. R. P. Luc. Sirmondus.

caput, ut synodus se sisterent Episcopi apud eum cujus arbitratu ordinati erant. Vnde profectum est ut pertinere ad alicujus Concilium, vel ad consecrationem, promiscue & passim dicantur Episcopi qui à Primatibus suis pendent. Hinc est quòd Iustinianus

Nov. 117. c. 4. *Novellam synodalem sibi maxime...*

Photius T. 8. Nomoc. c. 8. *Photius in Nomocanone...*

Balsam in Supplem. ad canon. Synod. in Trullo.

Ambros. ep. 81. & alibi. Gregor. lib. 6. ep. 14.

Gregor. lib. 2. epist. 11. c. Illud est. 11. q. 1. c. Pudenda. 14. q. 1. Vide lib. 6. cap. 4. §. 7.

Novella sua secundum Canones statuat convenire apud beatissimos Patriarchas illos qui ab ipsis ordinati sunt, & qui non habent jus alios Episcopos ordinandi: ut apud sanctissimos Metropolitanos cujusque provincie eos qui ab eis sunt ordinati. Quam Constitutionem ita Photius in Nomocanone interpretatur, ut Metropolitanorum synodos apud Patriarchas, & Episcoporum apud Metropolitanos cogendas esse dicat. Ex qua Photij explicatione colligitur elegans restitutio in contextu Novellæ Iustinianæ, deletâ particulâ *ut*, ut descripti sint Metropolitanis his verbis: *Ij qui à Patriarchis ordinati sunt, & habent jus alios ordinandi.* Alioqui si negationem retineas, nullus erit verborum illorum sensus.

Non enim moror Balsamonis explicationem, qui de Archiepiscopis & Metropolitanis, quibus nulli subsunt Episcopi, Iustiniani Novellam interpretatur. Nondum enim invaluerat nupera illa & à posterioribus Principibus Græcorum excogitata Archiepiscoporum dignitas, qui à Metropolitanorum synodo resecti, nullis Episcopis præerant. qua de re alibi, Porro cum superius synodorum conventum tam Vrbicariæ Diœceseos, quàm Italicæ, speciali jure ex antiqua consuetudine Romæ sæpe habitum demonstraverimus, quid aliud inde consequi potest, quàm Episcopos earum provinciarum ab Episcopo Romano, aut ejus decreto, ordinatos fuisse? Hæreo in Episcopis Italicæ Diœceseos, quibus manum impostam in Mediolanensi provincia ab Ambrosio docent ejus epistolæ, & idem ab Aquileiensi usurpatum. Nec mirum, cum Italica illa synodus ad Romanam Aureliani Principis tempore accesserit, ut antè dicebamus, ideòque par. erat jus integrum servari Metropolitanis in suos Episcopos. Sanè de ipsis Metropolitanarum sedium Episcopis in Italica Diœcesi, decreto Romani Pontificis ad manus impositionem venisse tentari posset è Pelagio & Gregorij Regesto, qui auctoritatem ordinandæ Mediolanensis & Aquileiensis Ecclesiæ suæ sedi ex antiqua consuetudine vindicant, quamvis non me lateat quid possit in contrarium dici.

IV. De Vrbicariæ autem Diœceseos Episcopis, qui ab ipsa nascentis Ecclesiæ origine se Urbis synodo sstebant, dubitare non sinit Celestinus Pontifex, qui Apuliæ & Calabriae ordinationes sibi arrogat: Au-

divimus quasdam propriis destitutas rectoribus civitates, Episcopos sibi petere velle de laicis, tantumque fastigium tam vile credere, ut hoc his, qui non Deo, sed seculo militaverunt, estimet nos posse conferre, non solum male de suis Clericis, in quorum contemptum hoc faciunt, judicantes, sed de nobis pessimè, quos credunt hoc posse facere, sentientes. Itaque non solius Metropolitanis Episcopi, sed omnium Episcoporum per illas provincias constitutorum ordinationes sibi asserit. Metropolitanis Episcopi mentionem feci; quia viris eruditis assentiri non possum, qui provincias istas Metropolitanis destitutas fuisse putant, cum vera ratio in contrariam sententiam impellere debeat. Etenim cuique provincie suus præesse debet Metropolitanus; ut decrevit Nicæna Synodus, & Innocentius atque Leo suis Decretis sanxerunt. Si ergo in provinciarum censum Campaniam, Calabriam, Apuliam, Brutios, Siciliam, & Sardiniam alciverimus, confecta erit probatio. Atqui Athanasius Campaniam, Apuliam, & Calabriam iis provinciis annumerat quæ ejus communionem retinuerant. De Apulia liquidò Innocentius his verbis: *Innocentius Agapeto, Macedonio, & Mariano Episcopis Apulis. Multa in provincia vestra contra canones ecclesiasticos decretaque majorum usurpari à plurimis, & relationes diversorum & suggestiones fidsissime retulerunt.* Idem Episcopis per Brutios literas suas dedit. Calabria, Sicilia, Sardinia Metropolitanos videre est in Gregorij regestis, & provinciarum Campaniæ, Calabriae, Brutiorum, & Siciliae Episcopos in subscriptionibus epistolæ synodice illius Concilij quod ab Agathone habitum est Romæ. Non me latet quin objici possit non fuisse perpetuum ut singulis provinciis civilibus, quæ aliquando angustissimis limitibus sinebantur, sui præessent Metropolitanis; imò verò in dicta Concilij Romani synodica epistola Picenum & Tusciam inter provincias Italiæ describi, quarum tamen maxima portio in ordine ecclesiastico à Romana metropoli penderet. Sed illud non impedit quin extra Romanam metropolim, cujus fines ex veteri Notitia & ex Athanasio descripsimus, necessariò assignandæ sint aliæ metropoles. Restant enim in Italia continenti quatuor provincie, Campania scilicet, quæ à Consulari, Samnium, quod à Præside regebatur, Apulia, cum adjuncta Calabria, quæ Correctori suberat; & Brutia, cum Lucania, quæ alteri Correctori parebat. Ex Insulis, Sicilia erat sub Consulari, Sardinia, & Corsica, sub suis singulæ Præsibus. Quin Siciliae administrationem ecclesiasticam

Celestinus metropolitanis Episcopis per Apuliam & Calabriam constituit.

Nic. Syn. c. 1. Innoc. in Decr. c. 10. Leo in Decr. c. 31. & in ep. 11. c. 4.

Athan. in ep. ad solim.

Innoc. in ep. ad Apulos.

Idem ad Brutios.

Gregor. in regestis Ep. syn. Concil. Rom. sub Agathone. in Actis Concilij facti.

cam obtineret Metropolita Syracusarum, dubitare non sinit epistola Constantini Imperatoris ad Chrestum Syracusanum, apud Eusebium, neque de Calaritano Episcopo Sardiniae Metropolita Theoderus. Capuam verò Campaniae metropolim fuisse disertis verbis testatur Athanasius: quae tamen minuta capite pristinam dignitatem circa annum DCCCCLXX. recuperavit, beneficio Ioannis Papae. Urbem autem Rhegium, quae in Brutia sita est, metropoleos dignitate ornatam fuisse discimus ex Notitia veteri Ecclesiae Constantinopolitanae; quae inter metropoles avulsas à Romana Diocesi, Syracusas recenset, atque Rhegium, ex Italiae provincis. Non est tamen dissimulandum, in eadem Diatyposi seu laterculo provinciarum, Metropolitam Rhegij collocatum esse in ordine trigesimo secundo Metropolitanarum qui à sede Constantinopolitana pendent, in scriptumque Calabriae Metropolitam; cum tamen, ut dixi, Rhegij civitas sita sit in provincia Brutiae. Vnde nolim aliquis colligat mendum irrepsisse in textum, sed innovationem factam fuisse in provinciarum Italiae inferioris appellatione & tributione. Perseverabat adhuc, Agathonis Papae temporibus, provinciarum Calabriae & Brutiae antiqua distinctio. Etenim in subscriptionibus epistolae synodicae Concilij Romani recensentur inter Episcopos provinciae Calabriae, Locrensis, Tarentinus, Thurinus, Taurianus, Tropeianus, Vibonensis, & Hydruntinus in contextu Graeco melius quam in contextu Latino, ubi provinciae Brutiorum adscribitur. Inter Episcopos verò provinciae Brutiorum annumerantur Consentinus, Crotonensis, Scyllacensis, & Tempusanus. Sed quadraginta sex posthac annis, pars illa Italiae quae ab Imperatoribus Constantinopolitanis retenta est, Calabriae nomen est indepta. Quod probatur eximè duobus testimoniis Hadriani, & Eginhardi. Hic enim ait Carolum Magnum obtinuisse Italiam totam, quae ab Augusta Praetoria, usque in Calabriae inferiorem, in qua Graecorum & Beneventanorum consistat esse confinia. Beneventum est urbs primaria Samnij, cujus Ducatus portio quaedam Apuliae & Lucaniae fortasse erat adjuncta. Ceterum Calabriae nomine tunc Brutia, Lucania, Apulia, & Calabria specialiter dicta, significabantur. Similis huic locus apud Hadrianum I. qui ad Carolum scripsit, Adalgisum Ducem accessisse ad Missos Imperatoris (scilicet Graeci) in partibus Calabriae, juxta confinium Ducatus Beneventani. Hinc factum ut in Diatyposi Graeca, Rhegium dicatur metropolis

Calabriae; quamvis pertineat ad provinciam Brutiae, non autem ad Calabriae specialiter dictam. Duodecim autem episcopatus huic metropoli adscripti in illa Diatyposi, partim siti sunt in Brutia, ut Consentiae, Crotonae, Scyllacij, qui provinciae Brutiae accensentur in synodica Concilij Romani sub Agathone; partim siti sunt in Calabria, ut Locrensis, Vibonensis, Taurianus, & Tropeianus, qui inter Episcopos Calabriae describuntur in dicta epistola. In Calabria antiqua, & in Apulia, duae metropoles excitatae videntur à Graecis post tempora Leonis Isauri, Hydruntina scilicet, & Sanctae Severinae. Earum meminuit Diatyposis Leonis Philosophi, quae nupero Graecorum invento nullum episcopatum Hydruntinae subijcit; sanctae Severinae verò Metropoli, quae Calabriae quoque dicitur, quatuor episcopatus submitit, quorum unus est Acherontinus in Apulia. Ea tempestate ceteri episcopatus, ut Barenfis, Brundusinus, alique in Apulia, distracti erant ab Imperio CP. per Ludovicum II. Imperatorem, Lotharij filium. Si Notitia vetus provinciarum Italiae in manus nostras incidisset, certiore antiquae dispositionis ecclesiae descriptionem dedissemus. Interim quod ad praesens institutum attinet, certum est comparisonem Alexandrini Episcopi, cum Romano non ruituram, etsi pauciores Metropolitanos in Diocesi Urbicaria constitueremus; cum ea comparatio in eo praecipue versetur, quod utriusque Dioceseres suas pleno jure administrarent.

V. Ordinationes verò eo modo ab Episcopo Romano in iis provinciis celebratas, quem sequebatur Alexandrina Ecclesia, necesse est, nempe ut electis Cleri & populi consensu Episcopis, Metropolitanis primum accederet auctoritas, deinde ad ejus Relationem Decretum apostolicae sedis interponeretur. Eo jure usos fuisse Metropolitanos Aegyptiacae Dioceseres docebat Synesius. Et hunc morem servatum in Diocesi Illyriciana Occidentalis Ecclesiae docet Leo Pontifex in epistola ad Anastasium Thessalonicensem Episcopum, illius Dioceseres praefectum; cui vices suas Leo delegarat, ut sedis Thessalonicensis dignitas, apostolicae auctoritate auferretur: *De persona autem consecrandi Episcopi, & de Cleri plebisque consensu, Metropolitanus Episcopus ad fraternitatem tuam referat, quodque in provincia bene placuit scire se faciat, ut ordinationem rite celebrandam tua quoque firmiter auctoritas, quae rectis dispositionibus nihil morae aut difficultatis debet afferre, ne gregibus Domini dñi*

D

Leo in epist. ad Anast. Thessal. & in Decret. c. 36.

Episcopi...

Falsch. l. r. c. v. Theod. lib. 2. c.

Athanas. ep. ad sol. Leo Officium.

Diatyposis Leonis Philostorgij.

Nic. Syn. 3. lib. 10. Leo in Decret. 1. & in ep. 11. c.

Athanas. in ep. ad sol.

Innoc. in ep. ad Apulios.

dem ad Basil.

Anno 680. In synodica epist. Concilij Rom. sub Agathone. Ad. iv. 632. syn.

ergo. in epist. p. 37. Concil. 1. sub Agathone. in Acta Concilij Rom.

Anno 726.

Epist. in Vita Caroli.

Hadrianus I. ep. ad Carolum. in Codice Constantino.

